

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.123/2020/16.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. november 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Vádltott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. február 14. napján kihirdetett 8.B.1160/2018/121. számú ítéletét megváltoztatja.

A próbára bocsátás megszüntetése folytán egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében a bűnösség megállapítását mellőzi, a kiszabott halmazati büntetést azonban az egyedi azonosító jel meghamisításának büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont] miatt is kiszabottnak tekinti.

Személyl által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A BRFK I. Kerületi Rendőrkapitányság által 01010/83/2018. bü. számon lefoglalt, a tárgynyilvántartásba 47/2018. számon bevételezett egyéb bűnjelek lefoglalása megszüntetése mellett a bűnjeljegyzék 1., 12-14., 15-24., 26. és 30. tételszám alatti bűnjeleket rendeli kiadni a vádltottnak.

A bíróság a forint összegben meghatározott vagyoneklobzást 81 780 Ft-ra (nyolcvanegyezer-hétszáznyolcvan forint) rendeli el, a fennmaradó 144720 forint (száznegyvennégyezer-hétszázhusz forint) lefoglalását megszünteti és Vádltottnak kiadni rendeli. Az 5 (öt) euróra a vagyoneklobzást mellőzi, a lefoglalást megszünteti és a vádltottnak kiadni rendeli. A bíróság ezeket a pénzösszegeket is a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

A vádltott által viselendő, az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.291.240 Ft (egymillió-kettőszázkilencvenegyezer-kettőszáznegyven forint).

A vádltott tényleges tartózkodási helye: Szombathelyi Büntetés-végrehajtási Intézet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádltott által az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék 2020. február 14. napján kihirdetett 8.B.1160/2018/121. számú ítéletével Vádltottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetében, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntetében, a Btk. 375. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő információs

rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetében, a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében, továbbá - a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9.B.1109/2016/2. számú ítélete próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése és a próbára bocsátás megszüntetése mellett - a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a fegyházbüntetésből a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottat személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], és folytatólagosan elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette, míg a vele szemben 2 rb. testi sértés vétsége [Btk. 176. § (1) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

- [2] Rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá a lefoglalt készpénzről akként, hogy 270 500 Ft-ot és 290 horvát kuna-t lefoglalásának megszüntetése mellett a vádlottnak kiadni rendelte, egyben a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta, míg 226 000 Ft-ra és 5 euróra vagyonekobjázt rendelt el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [3] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, jogi és ténybeli okból, téves minősítés miatt, a felmentéssel és megszüntetéssel érintett körben a bűnösség megállapítása és büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott teljeskörű fellebbezést jelentett be, védője ugyancsak teljeskörűen fellebbezett, elsődlegesen felmentésért, másodsorban téves minősítés miatt, harmadsorban a büntetés enyhítéséért.
- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.787/2018/30. számú átiratában az ügyész fellebbezést a kábítószerrel összefüggő bűncselekmény vonatkozásában részleges megalapozatlanság és téves minősítés miatt, továbbá a bűnösséget megállapító körben a büntetés súlyosításáért tartotta fenn. Ugyanakkor Személy2 és Személy3 sérelmére elkövetett cselekmények esetében a személyi szabadság megsértése miatti felmentő, illetve a testi sértés kapcsán hozott megszüntető rendelkezésre vonatkozó fellebbezést visszavonta.
- [5] Kifejtette, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú eljárásban a felülbírálat teljeskörű, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, és értékelési körébe vonta. A tényállási pontok - a kábítószerrel kapcsolatos tényállások kivételével - megalapozottak és kellően megindokoltak.
- [6] A kábítószerrel összefüggő bűncselekmények vonatkozásában azonban az ítélet megalapozatlan, mivel a bíróság - bár okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére - a cselekmény minősítése tekintetében a megállapítható tényekből helytelen következtetést vont le a további tényekre. A kábítószerrel kapcsolatos tényállásokból tévesen vonta le és rögzítette azt a következtetést, miszerint nem lehetett kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a vádlott elfogását megelőzően Budapest területén kábítószer kereskedelmével foglalkozott volna. A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság alappal állapította meg, hogy a vádlott vallomása következetlen, valamint az a mérlegelése sem kifogásolható, hogy Személy2 vallomását nem lehet perdöntő bizonyítéknak tekinteni. Ugyanakkor fel sem merülhet olyan ok, amely miatt Személy2 az 1. számú tanú számára ne a tényleges ismereteit adta volna tovább, kettejük vallomását pedig megerősíti az a tény, hogy a

rendőri intézkedés során a bejelentéssel szinte teljesen megegyező mennyiségű kábítószerrel foglaltak le Vádlottól. Ezen túlmenően nem kerülhető meg az a kérdés, hogy a vádlottnak volt-e racionális oka arra, hogy ilyen mennyiségű és minőségű kábítószerrel kereskedelmi célzat nélkül birtokoljon, miután a vádlott saját elmondása szerint is kokaint fogyasztott, marihuánát és extasy-t nem. Erre figyelemmel a vádlott kereskedői magatartására, továbbértékesítési szándékára a tőle lefoglalt kábítószer mennyiségéből, illetve fajtájából lehet következtetést levonni.

- [7] Mindezek alapján lehetőséget látott - a tényállás helyesbítése mellett - a vádlott bűnösségének a jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószer birtoklásának büntette helyett a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében történő kimondására.
- [8] Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében az irányadó körülményeket helytállóan határozta meg, törvényesen utalt a büntetési tételkeretre, azonban a középértéket nem jelölte meg, és nem adott magyarázatot arra, hogy miért a középértéknél lényegesen alacsonyabb büntetést szabott ki. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapítottnál magasabb büntetési tételű bűncselekmény állapítható meg, de a büntetési célokat a megállapított minősítés mellett is magasabb, a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés szolgálja kellőképpen.
- [9] Felhívta a figyelmet arra, hogy a kábítószer-kereskedelem büntetékének megállapítása esetére az azzal összefüggésben szerzett értékekre, karórákra, 270 500,- Ft-ra és 290,- horvát kunára a Btk. 74/A § (1) bekezdés b) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni.
- [10] Fentiekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a tényállást és a minősítést helyesbítse, a kiszabott büntetést súlyosítsa, rendelkezzen a vagyoneklobzásról, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.
- [11] A védő fellebbezése írásbeli indokolása szerint az elsőfokú bíróság lefolytatta a bizonyítási eljárást, azonban az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, a tanúk vallomásaival, a szakértő megállapításaival, illetve a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Olyan eljárási szabálysértést is vétett, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve intézkedés alkalmazására. Érveit az egyes tényállási pontok kapcsán fejtette ki.
- [12] Az 1. tényállási ponttal kapcsolatosan megjegyezte, hogy csak az állapítható meg tényállásszerűen, hogy 2014. december 10-én 18 óra 58 perckor ismeretlen tettes eltulajdonította Személyi pénztárcáját, benne három bankkártyával. Az eljárás során azonban nem nyert bizonyítást, hogy a vádlott a korábban ismeretlen tettes által eltulajdonított bankkártyát egyenes szándékkal használta volna fel a vásárlása során. Kifejtette álláspontját azzal kapcsolatosan is, hogy ha valaki odaadja a bankkártyáját másnak, hogy azzal vásároljon, akkor nem feltétlenül van az elkövető annak tudatában, hogy a részére átadott bankkártya nem az átadó tulajdona. A bűncselekmény csak egyenes szándékkal követhető el, így amennyiben kétséget kizáróan csak azt lehet megállapítani, hogy a cselekményről készült videófelvételén tényleg a vádlott látható, a szándékának feltárása hiányában a vádlottat e vádpont alól fel kellett volna menteni.
- [13] A 2. tényállási pontban rögzített cselekmény kapcsán kétséget kizáróan megállapítható, hogy 2017. január 17. napján a vádlott Horánszky utcai lakásán összejövotelt tartottak, ahol több személy is

megfordult. Tény, hogy a helyszínen 1105,22 gramm növényi maradványt foglaltak le, és nem 951,6 grammot, mint ahogyan az a szakértői véleményből kitűnik. A csomagot a bejárati ajtó melletti ruhafogas alatt a cipők között találták meg. A csomagon a vádlott biometrikus adatai, ujj és tenyérlelenyomata, DNS és szagmintája nem volt fellelhető. A vádlott kábítószerrel nem kereskedett, erre vonatkozóan bizonyíték nem merült fel. Életszerűtlen, hogy a vádlott a megszerzett majdnem 1 kg marihuánát hazaérve hanyagul bedobja a bejárati ajtó mellé, a cipők közé, majd akár egy napra is otthagyja. A meghallgatott tanúk közül Tanú1 lehetségesnek tartotta, hogy abban az időben kábítószerrel foglalkozott, amit azonban nem a vádlottól szerzett be. Így akár ő is vihette a kábítószerrel, amit aztán ittassága vagy szétszórtsága miatt otthagyott.

- [14] A vádlott e vádpont kapcsán azt állította, hogy 4-5 személy volt jelen a házibulin, azonban ezt arra értette, hogy egyszerre ennyien voltak bent, a társaság folyamatosan cserélődött, jöttek és mentek az emberek, összességében 10-15 ember fordult meg aznap éjszaka a lakásban.
- [15] A lefoglalt kábítószer mennyiségével kapcsolatos anomáliákat kifejtve hangsúlyozta, hogy a bűnjeljegyzéken összesen 1105,22 gramm marihuánát vételeznek be, míg a 2017. április 5. napján kelt szakértői véleményben írtak szerint összesen 1012,81 gramm nyirkos állapotú marihuána érkezett vizsgálatra. A két mérés között 92,41 gramm különbség van, amire nem elfogadható magyarázat az, hogy a kisebbik súly a csomagoláshoz használt zacskók nélküli mérés eredménye.
- [16] A szakértői vélemény szerint az 5. számú borítékban 0,38 gramm anyagmaradvány található, azonban az eredeti súlya ennek 0,89 gramm volt a lefoglalást követő méréskor. A 0,51 grammos eltérés a büntetés kiszabása során nem számottevő, a bizonyítékok körében mégis lényeges, miután lehetséges, hogy az eredeti anyag nem is kábítószer volt. Hivatkozott a lefoglalás során a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 7. §, 10. § és 11. §-ában foglalt rendelkezések alkalmazásának teljes hiányára azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, mi alapján jutott arra a megállapításra, hogy a lefoglaláskori és a szakértői vizsgálat alá vont kábítószer egy és ugyanaz.
- [17] A 2. tényállás tekintetében a védő bizonyítási indítványt is előterjesztett, melynek során Tanú2, Tanú3 és Tanú4 tanúkénti kihallgatását kérte, akiknek a 2019. június 3. napján elhalálozott Tanú5 azt nyilatkozta, hogy a Horánszky utcai ingatlanban talált marihuánát ő vitte oda. Indítványához csatolta Tanú2 Budapest, V. kerületi Rendőr-kapitányság Bűnügyi Osztályán 2020. augusztus 18. napján tett bejelentését, valamint Tanú3 nyilatkozatát.
- [18] A 3. tényállási ponttal kapcsolatosan a Személy4 nevére kiállított mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványa gépkocsiban történő feltalálási helye volt kérdéses az ellentmondásos vallomásokra tekintettel. Többen mondták ugyan, hogy a szélvédő mögé volt kihelyezve a parkolási igazolvány, de annak helyét a tanúk nem egységesen egy helyre fókuszálták. Az ítélet indokolása nem tér ki arra, miért csak azokat a vallomásokat fogadta el a bíróság, amelyek a szélvédő mögé történő kihelyezést erősítik. Személy4 rokonainak vallomása alapján az tényként állapítható meg, hogy a vádlott szállította Személy4t, a gondnokoltnak helyet biztosító intézmény nyilvántartása - miután az lehet pontatlan is - pedig nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a vádlott az igazolvány feltalálásának napján is szállíthatta a jogosultat, így jogszerűen használhatta a kedvezményes parkolásra jogosító igazolványt.
- [19] A 4. tényállás vonatkozásában kiemelte, hogy Személy2 többször ellentmondásba került, előadásában a meseszövés és a megismert tényekhez való vallomási igazítás volt fellelhető. Téves az a bírói indoklás, hogy az 1. számú tanú volt az az egyetlen személy, aki a bántalmazás nyomait láthatta, mivel vele a sértett gyakran találkozott. Az 1. számú tanú csak kéthetente találkozott a

sértettel, miután kéthetente vitte a közös gyermeket apás hétvégére. Az az életszerű, hogy Személy2nak voltak barátnői, vagy olyan személyek, akikkel nemcsak kéthetente, hanem naponta találkozott, így ezek a személyek láthatták, hallhatták volna, vagy tudomásuk lett volna arról, hogy sérüléseit ki, mikor milyen körülmények között okozta. Ilyen személyt a sértett nem ajánlott fel az ellene elkövetett bántalmazás bizonyítására, ez pedig azt jelenti a védő számára, hogy az nem történt meg.

- [20] Azokban az esetekben, amikor orvosi látlelet van a sérülésekről, az nem vonható kétségbe. A bántalmazás időpontja és az orvosi látlelet rögzítése közötti időre, illetve a sértett és az 1. sz. tanú összejátszására, valamint az 1. sz. tanú azon korábbi kijelentésére, miszerint börtönbe csukatta a vádlottat, azonban nem lehet kétséget kizáróan azt a következtetést levonni, hogy a sérülés csak és kizárólag a vádlottól származhat. Ezt támasztja alá a 2017. augusztusi látlelet, melyet a 2017. októberi bántalmazáshoz csatolt be Személy2. Az ítélet 80. pontjában írt sérülések nyomait tartalmazó fényképfelvételeken pedig nem látható Személy2 arca, azokon nincs időbélyegző, vagy bármi, ami alapján kétséget kizáróan meg lehetne állapítani, hogy azok mikor készültek, ezen kívül a sérülések nagysága sem méretarányos. A felvételeken látszik, hogy azokat nem a sértett készítette, így kérdésként merül fel, miért nem nevezte meg a sértett a felvételt készítő személyt, mint lehetséges tanút.
- [21] Az 5. tényállás kapcsán leszögezte, hogy amikor a vádlotton rajtaütöttek, a rendőri beszámolóik alapján körbevették az épületet. A lakásba nem tudtak azonnal behatolni, tehát itt egy olyan időrés nyílik, ami alatt - ha lett volna a vádlott lakásában kábítószer - lehetőség nyílt annak eltüntetésére, megsemmisítésére. A vádlott következetesen azt vallotta, hogy őt a rendőrök dobták ki az ablakon. Ennek során csigolyatörést és koponyaalapi törést szenvedett, ezen kívül olyan további sérülései voltak - így jobb oldali bordatörés, szétrúgott fej, hasfalon több részben elszakadt bőr, cipőnyomok a pólón és a hasfalon - melyek a bántalmazására utalnak. Ezen sérülések indokolhatják azt, hogy miért nem készítettek fényképfelvételt. Ezek a fényképek azon kívül, hogy azt bizonyították volna, hogy a vádlott mellett nem volt kábítószer, arra is szolgálhattak volna, hogy a vádlott bántalmazását igazolják. A vádlott sérüléseit a helyszínen a rendőrök ellátták a mentő kiérkezéséig, elszállításáig tetemes idő - 17-18 perc - telt el. Ez alatt az idő alatt csak a rendőrök voltak a helyszínen, a később felkért hatósági tanúk a vádlott elszállítása után kapcsolódtak be az eljárásba.
- [22] Kifogásolta azt is, hogy a földön fekvő vádlottól nem kérdezték meg, hogy övé-e az a csomag, amit később, elszállítása után a vádlott feltalálási helye mellett találtak. A zacskóról több tanú elmondta, hogy fehér zacskót láttak, a helyszíni fényképfelvételeken pedig egy fekete zacskó látható, a lakásban történt mérlegeléskor a mérlegre felhelyezve is fekete zacskót fényképeztek le. Kiemelte, hogy a zacskón a vádlottól származó DNS-t, illetve ujjnyomtöredéket nem találtak, illetve nem tartotta elfogadhatónak, hogy a csomagról meg sem kíséreltek valamilyen bűnügyileg releváns nyomot rögzíteni. Felvetette annak lehetőségét, hogy valaki más a lakók közül is kidobhatta a zacskót, illetve azt sem tartotta elképzelhetetlen, hogy a rendőri intézkedés előtt helyezték azt ott el azok, akik egyébként is a vádlott vesztét kívánták. Furcsának találta továbbá, hogy Személy2 vallomásai kuszák, azonban szinte számtani pontossággal be tudott számolni arról, hogy ha találnak a vádlottnál kábítószer, milyen mennyiségű kábítószer lesz nála fellelhető és milyen fajta. Megismételte, hogy a rendőri intézkedés megkezdése előtti eredménytelen behatolási kísérlet alatt a vádlottnak lett volna ideje arra, hogy a kábítószer a WC-n lehúzza, vagy messzire kidobja az ablakon. A vádlott egyiket sem tette meg.

- [23] Fontos momentumként jegyezte meg, hogy a Toldy Ferenc utcai események kapcsán azt, hogy a szemlebizottság a behatolócsoporthal egyidejűleg érkezett a helyszínre, azonban a helyszíni szemlét csak a sérült vádlott elszállítása után kezdték meg.
- [24] A lefoglalt kábítószer mennyisége ebben az esetben sem egyezett meg sem a kokain sem az MDMA vonatkozásában azzal, amit az igazságügyi vegyész szakértő mért: az MDMA esetében 20 gramm, a kokain vonatkozásában 14,5 gramm az eltérés, ennyivel kevesebb kábítószer érkezett a szakértőhöz. Ennek alapján ez esetben sem lehet kétséget kizáróan azt állítani, hogy a helyszínen lefoglalt anyagmaradvány a szakértőnél történő bontáskor ugyanaz lett volna.
- [25] A lefoglalt telefonokról és SIM kártyákról végzett adatmentés ugyancsak nem igazolta, hogy a vádlott kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott volna, ellenkezőleg: az adatokból az látszott, hogy a vádlott autókereskedéssel foglalkozott, mint ahogy azt a vizsgáló maga is megjegyezte egyik kihallgatás alkalmával.
- [26] A kábítószer-kereső kutya jelzésével kapcsolatosan megjegyezte, hogy a kutya jelezhetett azon a helyen is, ahol az udvarról felhozott kábítószert lemérték, illetve elhelyezték, hiszen annak pontos helyét sehol nem rögzítették.
- [27] Végül kiemelte, hogy soha nem állította azt a védelem, hogy a rendőrök helyezték el a kábítószert a helyszínen, azonban a 1. számú tanú többször megjegyezte, hogy felső rendőri kapcsolatokkal rendelkezik. Ha ez igaz, akkor ez elegendő ahhoz, hogy a kapcsolatán keresztül kábítószert juttasson a helyszínre, és ez magyarázhatja azt is, hogy Személy2 miért tudott pontos tényeket szolgáltatni a kábítószer mennyiségére és fajtájára vonatkozóan.
- [28] Fentiek alapján elsődlegesen a 2. tényállás kapcsán bejelentett tanúk meghallgatását, ennek elutasítása esetén a vádlott minden vádpont alóli felmentését indítványozta. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályaon kívül helyezéseére tett indítványt, mert a tényállás nincs kellően felderítve. Harmadsorban enyhébb büntetés kiszabását, börtön fokozat megállapítását, a mellékbüntetés enyhítését kérte.
- [29] A nyilvános ülésen a védő a bejelentett tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát megismételte, melyhez Vádlott is csatlakozott azzal a kiegészítéssel, hogy TANÚ6 tanúkenti kihallgatását is kezdeményezte. A nyilvános ülésen jelen lévő ügyész a bizonyítás elutasítására tett indítványt, mert álláspontja szerint a bejelentett tanúk, csak mint közvetett tanúk tudnának ugyanarra a körülményre vonatkozóan nyilatkozni. A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredménye legfeljebb a bizonyítékok értékelése körében lenne további mérlegelendő körülmény. Kifejtette, hogy Tanú5 a vádlott barátja volt, az eljárás során tanúként hallgatták ki, amikor is hallgatott arról, hogy a vádlott lakásán talált kábítószer az övé lenne. Később az ismerősök előtt csepegtette el ezeket az információkat, azonban a hatóság előtt nem tárta ezt fel. Tanú2 bejelentésével szemben - a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. Kerületi Rendőrkapitányságának Bűnügyi Osztálya tájékoztatása szerint TANÚ5 autóbalesetben halt meg, és nem öngyilkos lett. Az elsőfokú bíróság a lehetséges bizonyítékokat felderítette, értékelte, mérlegelte. Ezeket az adatokat, valamint Tanú2 és Tanú3 bejelentését figyelembe véve - tekintettel arra, hogy nem közvetlen tapasztalásról van szó - a mérlegelés eredménye nem változna. Erre tekintettel indítványozta a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását.
- [30] Az ügyész perbeszédében a BF.787/2018/30. számú írástban foglaltakat az írásbelivel egyező tartalommal adta elő, indítványát fenntartotta.

- [31] A védő a bizonyítási indítvánnyal kapcsolatos ügyészi érvelésre reagálva kifejtette, hogy Tanú5 a nehéz lelki terhet kívánta megosztani másokkal, ezért mondta el a bejelentett tanúknak, hogy a kábítószer az övé volt. Halálával kapcsolatosan előadta, hogy az M3-as autópályán a kormányt szándékosan elrántva - holott erre egyébként szükség nem volt - okozott balesetet, ami miatt a halála bekövetkezett. Perbeszédében fellebbezése írásban rögzített indokait fenntartotta. A Horánszky utcai kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény kapcsán kiemelte, hogy a megtalált kábítószer akár Személy2é is lehetett, miután ő is az ingatlanban tartózkodott. A szakértőhöz érkezett kábítószer súlybeli eltérésére hivatkozva kiemelte annak lehetőségét, hogy a helyszínen lefoglalt és a szakértőhöz érkezett kábítószer nem azonos, akkor azok hatóanyag tartalma is eltérhet. Hangsúlyozta, hogy a lefoglalt telefon híváslistájának adatai szerint nem volt kábítószer-kereskedelemhez kapcsolódó forgalmazás. A Toldy utcai cselekmény vonatkozásában megjegyezte, hogy maga a tulajdonos sem ismerte a bejáratú specialitását, a vádlott nem emiatt költözött ide. Ismételten kifogásolta, hogy az intézkedő rendőrök nem készítettek fényképfelvételeket a vádlott feltalálási helyéről. A helyszínelés kapcsán sérelmezte, hogy a két hatósági tanú közül csak az egyik járt az udvaron, aki viszont ott csak a bűnjelszámokat látta, tárgyakat nem. Álláspontja szerint kétséget kizáróan nem köthető a vádlotthoz az ezen a helyszínen talált kábítószer sem. Írásbeli indítványát egyebekben mindenben fenntartotta.
- [32] Vádlott felszólalásában úgy nyilatkozott, hogy a Horánszky utcai esetről nem találtak semmit a helyszíneléskor, ami a kábítószer-kereskedelmet igazolta volna. A megtalált csomagot a rendőrök a nappali közepébe bedobták, és megkérdezték, hogy ez mi? A marihuánát, ami ki volt bontva, a rendőrkapitányságon kezdték mérlesezni. Tanú5 - aki kapcsolattartója volt a büntetés-végrehajtási intézetben - neki is elmondta telefonon, hogy az övé volt a kábítószer, illetve azt is kijelentette, hogy a másodfokú eljárásban ezt el is fogja mondani. A lakásban az összejövétel alkalmával 10 - 15-en voltak jelen, a lakás ajtaja nappal is nyitva volt. Állítása szerint nem igaz, amit a rendőrkapitányság írt, hogy Tanú5-nak nem volt köze kábítószerhez, barátai elmondták, hogy volt. Többször is öngyilkos akart lenni, amiről a vádlottnak is beszámolt. A balesetről 280 km/h sebességgel ment neki a korlátnak.
- [33] A gépkocsiban talált mozgáskorlátozott kártyával kapcsolatosan előadta, hogy azt a rendőrök a gépkocsi ajtajából vették ki, oda is dobták vissza, a parkolási igazolvány feltalálási helyéről fényképet nem készítettek. Megismételte, hogy az igazolvány jogosultját gyakran szállította.
- [34] A Toldy utcai elfogása során rengeteg eljárási hibát vétettek a rendőrök. Megismételte, hogy a rendőrök dobták ki az ablakon. A rabosításakor készült felvételen - amit a Tököli BV Kórházban készítettek - látható a szeme alatt a monokli, cipőnyomok voltak a hasán, melyen 5-6 helyen el volt szakadva a bőr. A helyszínen nem mondták neki, hogy találtak ott egy zacskót, azon azonban semmilyen nyomot nem találtak. Nagy mennyiségű pénzről is tudomásuk volt a rendőröknek, ehhez képest 280 000 Ft-ot találtak a pénztárcájában, ami műtetre volt félretéve. Állítása szerint csak a helyszínelés befejeztével hívták a hatósági tanút, hogy írja alá a papírokat. Kifogásolta, hogy a lefoglalt és a szakértőnek megküldött mennyiségek alapján az látszik, hogy az eljárás során eltűnt több mint 90 gramm kábítószer. Megjegyezte azt is, hogy véleménye szerint Személy2 csak féltékenységből tette mindezt.
- [35] Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kijelentette, hogy sem kábítószer-kereskedelemben, sem birtoklásban nem bűnös.
- [36] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

- [37] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Személy2 és Személy3 sérelmére elkövetett cselekmények vonatkozásában hozott felmentő és a büntető eljárást megszüntető rendelkezések kapcsán a fellebbezést visszavonta, így az elsőfokú bíróság ítéletének Vádlott vádlottat a személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 194. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pont] és a folytatólagosan elkövetett személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 194. § (1) bekezdése] miatti vád alól felmentő, valamint a vele szemben két rendbeli testi sértés vétsége miatt [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] indult büntetőeljárást megszüntető rendelkezése - miután azt a vádlotti és a védő által bejelentett fellebbezés sem támadta - jogerőre emelkedett. Erre tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (8) bekezdése alapján - mely szerint nem bírálható felül az ítéletnek az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek - az elsőfokú bíróság ítéletének ezen részére nem terjedt ki.
- [38] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet - a felmentő és eljárást megszüntető rész kivételével - a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a Be. 590. § (2) bekezdése alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.
- [39] A felülbírálat eredményeként az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett. Feltárta azokat a körülményeket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából lényegesek, vizsgálta mindazokat a körülményeket, melyek a büntetőjogi felelősség szempontjából jelentősek voltak, ezen belül azokat is, amelyeket az ügy súlyának megítéléséhez, az alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásához nélkülözhetetlenek.
- [40] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárás során a tárgyaláson kihallgatta tanúként Személy2t, továbbá az 1. tényállás kapcsán Személy1t, a 2. tényállásban meghatározott cselekménnyel kapcsolatosan Tanú5t, Tanú1t, Tanú6t. Tanúként hallgatta meg továbbá Személy5ot, Személy6t (3. tényállás), illetve a 2. és 3. tényállás kapcsán a helyszínen intézkedő rendőröket - Tanú19, Tanú20, Tanú21, Tanú22, Tanú23 és Tanú24 tanúkat. A 3. tényállás vonatkozásában Személy4 tanúvallomását a Be. 527. § (2) bekezdés a) pontja szerint a vallomás felolvasásával tette a tárgyalás anyagává, míg Személy8 részére írásbeli vallomástételt engedélyezett a Be. 181. § (1) bekezdés alapján. A 4. és 5. pontban megállapított tényállás vonatkozásában Személy2 kihallgatásán túl az 1. számú tanú kihallgatását fogatosította a tárgyaláson. Ugyancsak tanúként hallgatta ki az 5. pontban megállapított cselekmény vonatkozásában a rendőri intézkedésben résztvevőket, így Tanú7, Tanú8, Tanú9, Tanú10, Tanú11, Tanú12, Tanú13, Tanú14, Tanú15 és Tanú16 tanúkat, továbbá a házkutatás és szemle vonatkozásában Tanú17 és Tanú18 tanúkat. A tényállást a tanúvallomásokon túlmenően az okirati bizonyítékokra, rendőri jelentésekre, helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvekre, fényképfelvételekre, igazságügyi vegyész, toxikológiai, és orvos-szakértői véleményekre, orvosi látteletekre alapította. A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a bírósági eljárásban nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok, a vádlott és a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak. A tanúk korábbi vallomásának ismertetése, az írásbeli tanúvallomás engedélyezése, az okirati bizonyítékok ismertetése, összességében a bizonyítási eljárás lefolytatása az eljárási szabályok megtartásával

történt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályai nincsenek.

- [41] Az elsőfokú bíróság helytálló érveléssel vetette el a védelem 5. tényállással kapcsolatos, a vádlott által tett feljelentés folytán indult büntetőügyben keletkezett iratok beszerzésére, a helyszínen a vádlott ellátását végző mentőök, valamint a kábítószer-kereső kutyát kiképző és a kutyavezetést végző rendőrök kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát, csakúgy, mint Személy2 és az 1. sz. tanú bűnügyi nyilvántartó által kezelt adatainak lekérdezését. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján - így a rendőrtanúk vallomása mellett a helyszínen lévő tanúk vallomása és az okirati bizonyítékok alapján - a vádlott elfogásának körülményei tisztázhatók voltak, a további bizonyítás szükségtelen volt, a tanúk bűnügyi adatai pedig az ügy elbírálása szempontjából nem relevánsak.
- [42] Az ítélet tábla a védőnek a másodfokú eljárásban előterjesztett, tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát - melyhez csatlakozott a vádlott is - sem tartotta alaposnak. A Be. 594. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, és akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A Be. 584. § (5) bekezdése értelmében pedig a fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékokra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást.
- [43] A védelem által bejelentett bizonyítási indítványhoz csatolt, Tanú2-től származó nyilatkozat szerint - amelyet Budapesti Rendőr-főkapitányság V. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán tett 2020. augusztus 18. napján, és amelyet a rendőrkapitányság is megküldött az ítélet tábla részére - Tanú5 2020 januárjában tárta fel előtte, hogy a marihuána az övé volt, továbbá arra is ígéretet tett, hogy ezt az elsőfokú tárgyaláson is elmondja, azonban ott nem jelent meg, és a későbbiekben sem tárta ezt fel a bíróság előtt. 2020. június 3-án bekövetkezett halála miatt pedig már erre lehetőség nincs, ezért tette meg Tanú2 a nyilatkozatot. Hasonló tartalmú, kézzel írt bejelentést tett Tanú3 is, akinek Tanú5 azt is elmondta, hogy borzasztóan érzi magát az eset miatt, rengeteget iszik és drogozik. Mindezt a másodfokú tárgyaláson el is akarta mondani.
- [44] A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya Tanú2 bejelentését azzal a tájékoztatással küldte meg, hogy Személy7 rendőrhadnagy ismerte Tanú5t, akinek nem voltak kábítószerrel kapcsolatos ügyei, ilyen hivatalos eljárás nem folyt ellene, egyetlen bűnügyben sem volt gyanúsított. Halálát autóbaleset okozta, és nem öngyilkos lett.
- [45] A bizonyítási indítvány kapcsán az ítélet tábla vizsgálta, hogy a bejelentett bizonyítás mennyiben tekinthető új ténynek, illetve új bizonyítéknak. Az a vádlotti védekezés, hogy a Horánszky utcai lakásban megtalált kábítószer nem az övé, azt valaki odatette - már ismert volt az elsőfokú eljárásban, annak lehetőségét az elsőfokú eljárásban a vádlott által megjelölt személyek kihallgatásával vizsgálta is az elsőfokú bíróság. A vádlott védekezése szerint a házkutatást megelőző napon volt nála egy összejövetel, az azon résztvevő egyik személy felejtette ott a csomagot. A vádlott nevezte meg azokat a személyeket, akik ezen az összejöveten részt vettek, köztük Tanú5t is. Az elsőfokú eljárásban Tanú5t három alkalommal - kétszer a nyomozás során, egyszer pedig a bírósági tárgyaláson - hallgatták ki tanúként. Egyik kihallgatásakor sem említette, hogy a kábítószer az övé lett volna, bár a reklámszatyorra emlékezett (nyom. iratok 333. oldal, 90. sz. jkv. 5. oldal), amelyet egy hátizsákkal együtt akkor látott, amikor az előszobában levette a cipőjét. Nyomozati és tárgyaláson tett vallomása annyiban tért el egymástól, hogy a tárgyaláson már úgy emlékezett, hogy

távozásakor is ott volt a szatyor. Az összejövetelről korán távozott, mert találkozója volt. Tanú2nak - a rendőrkapitányságon megtett nyilatkozata szerint - Tanú5 már 2020 januárjában beszámolt neki arról, hogy a kábítószer az övé. Ekkor az elsőfokú eljárás a bíróságon még folyamatban volt, az ítélet meghozatalára és kihirdetésére csak a 2020. február 14. napján tartott tárgyaláson került sor. Erre figyelemmel még az elsőfokú eljárás befejezése előtt lehetősége lett volna a védelemnek, illetve Tanú2nak, hogy mindezt feltárja a bíróság előtt, annak ellenére is, hogy Tanú5 ezt nem jelentette be. Tanú5 2020 júniusában bekövetkezett haláláig azonban semmilyen bejelentésre nem került sor, noha e körülmény bejelentése a hatósággal vagy védővel történő közlése egyébként a vádlottal hozzátartozói viszonyban illetve baráti kapcsolatban lévő tanúknak nem pusztán érdeke, hanem kötelezettsége is lett volna, melynek elmulasztását a büntető törvénykönyv a Btk. 281.§-ába ütköző mentő körülmény elhallgatása büntettén keresztül az (1) bekezdésben írt esetben 5 évig a (2) bekezdésben írt esetben 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendel büntetni. Ezen túlmenően megállapítható, hogy Tanú5nek még életében többször lett volna lehetősége arra, hogy beismerje, ha az övé lett volna a kábítószer. Ennek elmaradására valóban magyarázatot adhat a felelősségre vonástól való félelme. Nincs indok azonban arra, hogy a vádlott vagy testvére ezt nyomban, amikor a tudomásukra jutott, nem jelentették a hatóságoknak, tekintettel arra, hogy a vádlott kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény kapcsán folyó eljárásban személyi szabadságot elvonó kényszerintézkedés hatálya alatt is állt. A vádlott állítása szerint Tanú5 többször kísérelt meg öngyilkosságot éppen emiatt az eset miatt. Ez esetben azonban nem magyarázható, hogy a vádlott legjobb barátja úgy vet véget az életének, hogy előtte ezt a dolgot nem tisztázta, nem hozza a hatóság tudomására, különösen, hogy - amennyiben öngyilkosságot szándékozott elkövetni - a felelősségre vonástól való félelmével hallgatása már nem indokolható. Mindezek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint a védelem által indítványozott bizonyítás - mely pusztán annak megállapítását eredményezhette volna, hogy az időközben elhunyt Tanú5 a hatóság előtt tett nyilatkozataival szemben nekik mit mondott - az eredményétől függetlenül sem vezethetett volna a már rendelkezésre álló bizonyítékok eltérő értékeléséhez és ezen keresztül eltérő tényállás megállapításához, melyre figyelemmel a vádlott és védő másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványait a Be. 584.§ (5) bekezdésére és a Be. 594.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel elutasította.

- [46] Vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen tett terhelti nyilatkozat alapján akként pontosítja, hogy felszolgáló és szakács szakképesítéssel rendelkezik, vendéglátóipari szakközépiskolában érettségizett. Két gyermeke már nagykorú, azonban mindketten tanulnak. Letartóztatása előtt egy Szlovákiában bejegyzett cég, a CEG1 ügyvezetője volt, amely cégnek 40 %-os résztulajdonosa. A cég csomagszállítással foglalkozik, korábban 4000 eurós havi fizetéssel rendelkezett a cégből. Jelenleg is a sérüléséből eredően orvosi ellátásra szorul, speciális gerinctornán kell részt vennie.
- [47] Az elsőfokú bíróságnak a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló történeti tényállása alapvetően megalapozott, azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben hiányos, ugyanis a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 9.B.1109/2016/2. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése, és a 2 év próbára bocsátás megszüntetése, az egyedi azonosító jel meghamisításának büntette miatt is kiszabott halmazati büntetés kiszabása mellett az elsőfokú ítélet nem tartalmazza ezen cselekmény tényállását. A próbára bocsátás egyes kérdéseiről szóló 54/2007. BK vélemény III/2. pontja értelmében az ügyek egyesítése folytán a bíróság határozatának tartalmaznia kell a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállást is. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a tényállást

kiegészítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következők szerint:

6. tényállási pont - Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9.B.1109/2016/2. számú ítéletével megállapított tényállás:

Vádlott 2016. szeptember 16. napján a délutáni órákban a Cím1 szám alatt az általa 2016 nyarán Németországban vásárolt Audi Q5 TDIszemélygépkocsira felszerelte az édesanyja tulajdonát képező Seat Cordoba személygépkocsihoz tartozó FRSZ forgalmi rendszámot, majd a gépkocsit leparkolta a címen.

- [48] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [49] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen és az iratok tartalmának megfelelően számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat.
- [50] A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, a másodfokú bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak, teljeskörű volt-e, illetve megalapozatlansági okot eredményezett-e. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti, ha számot ad döntéshozatali tevékenységéről, ha az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett, és amelyre a döntését alapította.
- [51] A törvényszék jelen eljárásban az indokolási kötelezettségét teljes mértékben teljesítette. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, összevetette az egyéb bizonyítékokkal, fokozott gondossággal vizsgálta a bizonyítékok értékelésekor azt, hogy az egyes résztvevők vallomása változott-e és ha igen, ennek mi volt az indoka. A mérlegelő tevékenység során a bíróságnak az elsődleges feladata, hogy minden bizonyítékot számba vegyen és teljeskörűen vonja értékelési körbe, majd vizsgálja meg, hogy van-e olyan bizonyíték, melyre tényállás alapítható és adja indokát annak, hogy az egyes tényállásrészeket kinek a vallomása alapján állapította meg. Az ítélet indokolása a teljes nyomozati és bírósági iratanyag tükrében nyomon követhető, ennek keretében megállapítható belőle, hogy az elsőfokú bíróság az egyes tényállásokat mire alapította és a vádlott védekezése kapcsán mit nem fogadott el. Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy a tényállás egyes releváns körülményeit mely bizonyítékok alapján találta bizonyítottnak, az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül melyiket és milyen indokok alapján vetette, illetve fogadta el. Részletesen elemezte Személy2 tanúvallomásait, azokat összevetette a kihallgatott tanúk, a vádlott vallomásaival, valamint a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal, majd az elemzés eredményeként meggyőző indokát adta, hogy Személy2 tanúvallomása önmagában miért nem hiteles, és miért csak azon részében tekintette az abban foglalt tényeket bizonyítottnak, ha azokat más bizonyíték is alátámasztott.
- [52] Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal is, hogy a bizonyítékok beszerzésére törvényesen került-e sor. A fellebbviteli eljárásban a védelem - mint ahogyan az elsőfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében is - arra hivatkozott, hogy a 2-3. tényállási pontot érintően a helyszíni szemle, valamint a lefoglalás során megállapítható szabálytalanságok miatt, továbbá a szakértői véleményben rögzített, valamint a rendőr-kapitányságon mért mennyiségek közötti különbségre tekintettel kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy ugyanazon anyagot vizsgálta a szakértő, mint amit a helyszínen találtak. Ugyancsak a mennyiségi különbségre hivatkozva kérdőjelezte meg

a szakértő által vizsgált és a helyszínen lefoglalt anyag azonosságát a Toldy Ferenc utcai cselekmény kapcsán is.

- [53] A Horánszky utcai cselekménnyel kapcsolatban a védelem álláspontja szerint a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2013. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 7. §, 10.§ és 11. §-ban foglalt rendelkezések teljes hiánya miatt a bűnjel - a lefoglalt kábítószer - eredetiségére, sérthetetlenségére és megmásíthatatlanságára vonatkozóan komoly kétely merült fel.
- [54] A másodfokú bíróság a védelem hivatkozását nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú bíróság az iratoknak megfelelően állapította meg, hogy a Horánszky utcai házkutatás során lefoglalt bűnjeleket a helyszínen egyedi azonosításra alkalmas sorozatszámokkal - bűnjelszámmal - látták el, azokat a házkutatásról készült jegyzőkönyvben rögzítették, bűnjeljegyzéket készítettek. A házkutatást 2017. január 18. napján 6:30 órakor fejezték be, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet a kirendelő határozatot és a vizsgálatra átadott bűnjeleket ugyanezen a napon 10:55 órakor vette át (5079/2014. bü. számú nyomozati irat 191. oldal). A vizsgálatra átadott anyagok bűnjelszáma azonos volt a házkutatásról készült jegyzőkönyvben foglaltakkal (nyom. iratok 490. oldal). Az 5-6-7. számú bűnjelként rögzített 3 db műanyag fóliatasak pontos jellemzőit nem tartalmazza ugyan a házkutatásról szóló jegyzőkönyv, azonban a bűnjelszám, valamint a jegyzőkönyvben rögzített csomagolás (boríték) alapján azok beazonosíthatók. Vádolt maga is úgy nyilatkozott, hogy a 3 lefoglalt pakett szennyezett nejlonzacskó volt, az egyiknek a sarkában volt egy nagyon minimális kokain származék (90. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal utolsó sora, 15. oldal 1. sora), így a vádlotti vallomás is azt igazolta, hogy a szakértői intézetnek vizsgálatra átadott anyag azonos volt a házkutatás során lefoglaltakkal. Az igazságügyi vegyészszakértői vélemény vizsgálat tárgyaként megjelölt 5-6-7. tasakkal kapcsolatban rögzítette, hogy az 5. sz. borítékban simítózáras műanyag tasakban 0,38 gramm nettó tömegű fehér por volt található, a 6. és 7. számú borítékban 2 db simítózáras műanyag tasak volt, belső felük fehér porral szennyezett, ezeket a tárgyakat a szakértő nem vizsgálta. A három tasak tömegéről a rendőri jelentés azt tartalmazza, hogy az egyik csomag 0,49 gramm, a másik 0,38 gramm, a harmadik pedig 0,89 gramm volt (nyom. irat 401. oldal). A szakértői vélemény a 2 db fehér porral szennyezett tasak tömegét nem tartalmazza, az 5. sz. bűnjeltasakban található, fehér színű port tartalmazó nejlontasak tartalmának mért nettó tömegét 0,38 grammal határozta meg. A nejlontasak tömegét a mérési adatok szintén nem tartalmazzák, azonban arra irányadó lehet a másik két üres, fehér porral szennyezett nejlontasak tömege, erre is figyelemmel kétség nem férhet a vizsgálatra átadott és lefoglalt bűnjel azonoságára vonatkozásában.
- [55] A Horánszky utcában lefoglalt kannabisz mérése a rendőrkapitányságon történt meg. A rendőri jelentés szerint 2 db téglalap alakú csomagolásban lévő növényi származék, feltehetőleg marihuána került elő a házkutatáskor. Az egyik csomag mért tömege 552,46 gramm, a másik csomagé 552,78 gramm. A vegyész szakértői véleményben a vizsgálatra átadott, 1. sz. bűnjelszámmal ellátott csomagban lévő anyag nyirkos állapotú nettó tömege 505,38 gramm, légszáraz nettó tömege 482,59 gramm. A 2. számú csomagban lévő anyag nyirkos állapotú nettó tömege 507,43 gramm, légszáraz nettó tömege 469,01 gramm. A szakértői vizsgálatra átadott csomagokról a szakértő rögzítette, hogy azok rendőrségi bűnjeltasakban voltak, több réteg műanyag fóliába csomagolt „IKEA” feliratú simítózáras műanyag tasakos csomagolásban. A védő által hivatkozott 951,6 gramm a marihuána légszáraz nettó tömege, míg a helyszínen lefoglalt és az V. kerületi Rendőrkapitányságon mért 1105,24 gramm a nedves növényi anyagmaradvány bruttó tömege. A nedves növényi anyagmaradvány nettó tömegét a szakértői intézetben 1012,81 grammnak mérték. Miután a

csomagolóanyag tömegét a mérési adatok nem tartalmazzák, önmagában a rendőrkapitányságon mért bruttó tömeg és a szakértői intézetben rögzített légszáraz anyag nettó tömege közötti különbség miatt nem lehet arra következtetni, hogy a helyszínen lefoglalt növényi ágvégződés nem azonos a szakértő által vizsgált anyaggal. A bűnjelszámok alapján a vizsgálatra átadott, a helyszínen feltalált és lefoglalt bűnjeltárgyak azonosíthatósága biztosított volt.

- [56] Az 5. tényállás kapcsán rögzíthető, hogy a kábítószer mérése a helyszínen, a Toldy Ferenc utcai lakásban történt hatósági tanúk jelenlétében. A védő által hivatkozott, tabletta formájában megtalált és mért kábítószergyanús anyag bruttó tömege 333,75 gramm volt. A szakértői intézetben a különböző tabletták és tablettatöredék nettó össztömegét 313,6 grammnak mérték. A lefoglalt fehér por bruttó tömegét a helyszínen 74,14 grammnak mérték, a szakértői intézetben a nettó tömegét rögzítették, ami 59,56 gramm volt. Ebben az esetben sem tartalmazzák a szakértői intézetben mért adatok a csomagolóanyagok tömegét, így ebben az esetben sem lehet önmagában a súlybeli eltérés alapján kétségbe vonni a lefoglalt és a vizsgált anyagok azonosságát, a házkutatásról felvett jegyzőkönyv, a bűnjelcímkek alapján azok aggálytalanul azonosíthatók voltak.
- [57] A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények vonatkozásában (2. és 5. tényállás) a védő azzal érvelt, hogy a megtalált kábítószergyanús anyagok csomagolásán a vádlott biometrikus adatait, ujj, tenyérnyomatát, DNS és szagmintáját nem lelték fel. Kifogásolta, hogy ilyen vizsgálatra nem is került sor. A védői érveléssel szemben az iratok alapján megállapítható, hogy az 5. pontban meghatározott bűncselekmény kapcsán a helyszínelés alkalmával lefoglalt, a kábítószergyanús anyagot tartalmazó fekete és fehér nejlontasakat vizsgálták (2. sz. és 3. sz. bűnjel - 156/2018. bü. számú nyom. iratok 47. oldal), a vegyszeres vizsgálata során azokon nyomtöredéket nem találtak (nyom. iratok 249. oldal). Ugyancsak nem találtak értékelhető nyomot az ugyanezen alkalommal a házkutatás során a lakásból lefoglalt további tárgyakon sem, amely tény azonban nem zárja ki ezen tárgyak - így a kábítószergyanús anyagot tartalmazó nejlontasakok - vádlotthoz köthetőségét.
- [58] A Toldy Ferenc utcai cselekményre vonatkozóan a védő a rendelkezésre álló bizonyítékok közötti ellentmondásokra hivatkozott, így kábítószer tartalmazó zacskó színének meghatározása kapcsán kifogásolta, hogy több tanú is fehér színű zacskót említett, míg a fényképfelvételeken fekete színű zacskó volt látható, az elsőfokú bíróság indokolásában az ellentmondásra nem tért ki. A védő hivatkozása nem pontos, tekintettel arra, hogy Tanú18 tanú - aki az ügyben a szemlén és a házkutatás során hatósági tanú volt, a helyszínen jelen volt - is úgy nyilatkozott, hogy a fekete zacskóra nem emlékezett, azonban a fényképfelvételeken (16. sz. fotó) látható volt, hogy a feketében volt a fehér zacskó (47. sorsz. jkv. 34. oldal). A tanú megjegyezte azt is, hogy a helyszíneléskor éjszaka volt, a garázsok előtt nincs világítás, amit a rendőrök hoztak világítást, nem volt erős (47. jkv. 33. oldal). A tanú azt is elmondta, hogy a lakásban is látta mindkét zacskót. Az érdektelen tanú vallomása, a helyszínelésről készült jegyzőkönyv és fényképfelvételek alapján tehát minden kétség nélkül megállapítható volt a kábítószergyanús anyagot tartalmazó zacskó színe, és ezáltal az is, hogy az udvaron talált zacskóban lévő anyagot mérték le a lakásban, illetve azt vizsgálta a szakértő is.
- [59] Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok - így Tanú18 tanú vallomása, mely szerint a vádlott még azt megelőzően esett ki a lakásból, mielőtt a rendőrök oda be tudtak volna jutni, illetve az ajtót fel tudták volna törni, továbbá a vádlott és védő időpontbeli különbségekre hivatkozása miatt bírósági szakban beszerzett okirati bizonyítékok - alapján miért nem foghatott helyt a vádlott azon védekezése, hogy nem menekülni akart a rendőri intézkedés elől, hanem őt a rendőrök dobták ki a lakásból, illetve hogy a kábítószer nem az övé. A bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a rendőrök a lakásba csak a vádlott kiesése után

tudtak behatolni. A lakás tulajdonosa, Tanú17 vallomása alapján az is megállapítható volt, hogy a kérdéses ablakkeretből szakadt ki az a rács, amelyet a vádlott közelében a helyszínen megtaláltak, és amelyet csak a ruhaszáritó kifüggesztésére használtak, nagyobb súlyt nem bírt el. Ezen bizonyítékok alapján a vádlotti védekezés teljes mértékben cáfolható volt, az elsőfokú bíróság indokolásában a bizonyítékok értékeléséről e körben is részletesen számot adott. A védőnek a kábítószer odakerülésével kapcsolatos okfejtése - a rendőri intézkedés előtt valaki odahelyezte, tudva az intézkedésről, illetve más lakó dobta azt ki az udvarra - szintén nem foghat helyt, erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a bizonyítékok részletes elemzésével vetette el a védő hivatkozását, amely ekként az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadja.

[60] Az 1. tényállás vonatkozásában a vádlott az eljárás során tagadta, hogy az eltulajdonított bankkártya használatakor ő lett volna azonosítható a vásárlásról készült kamerafelvételeken. A védői érveléssel ellentétben nem hivatkozott arra, hogy valaki megkérte volna őt a saját bankkártyája átadásával cigaretta vásárlására. A védő ezen hivatkozása olyan feltételezés, amely a vádlott részéről sem hangzott el az eljárás során. Az elsőfokú bíróság helytálló mérlegeléssel megállapította, hogy Személy1-től a bankkártyát 18 óra 58 perckor tulajdonítottál el a Cím2. szám alatti Cím4ben. Ezt követően alig 25 perc elteltével (19 óra 23 perckor) történt az első vásárlás a bankkártyával a Cím3. szám alatti dohányboltban. A kártya eltulajdonítása és használata között eltel rövid időtartamra, valamint az étterem és az üzlet közötti távolságra tekintettel csak az a következtetés vonható le, hogy a vádlottnak tudomása volt arról, hogy az nem jogszerűen került a birtokába, és még a bankkártya eltulajdonításának felfedezése, a kártya használatának letiltása előtt kellett azzal műveletet véghezvinni. Erre tekintettel a védő érvelése e körben sem foghatott helyt.

[61] A 3. pontban megállapított tényállás vonatkozásában ugyancsak részletes bizonyítást folytatott az elsőfokú bíróság, az intézkedő rendőrök tanúkenti kihallgatásával tisztázta, hogy a gépkocsi melyik részéből került elő a Személy4 nevére kiállított, mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványa. Az is kétséget kizáróan megállapítható volt a Cég2 tájékoztatása, Személy8 tanúvallomása alapján, hogy Személy4 2017 januárjában nem hagyta el az intézményt, ezt a tényt Személy4 unokatestvére - a tanúként kihallgatott Tanú19 - is megerősítette, miután vallomása szerint a jogosultat intézeti elhelyezése óta nem kellett szállítani (108. sz. jkv. 8. oldal 7. bekezdés). A bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a jogosultat a megjelölt időpontban nem szállította, így jogosulatlanul vette igénybe a parkolási igazolványt. Emellett a 2017. január 18. napján kelt rendőri jelentés szerint 2017. január 17. napján a vádlott Horánszky utcai címén végzett adatgyűjtés során 12:55 óra körüli időben a FRSZ2 frsz-ú gépkocsi belső műszerfalán, jól látható helyen volt elhelyezve a száml1 azonosítóval ellátott parkolási igazolvány (nyom. iratok 183. oldal). A rendőri jelentés alapján kétséget kizáróan az is megállapítható, hogy a vádlott napközben - díjfizetési időszakban - használta a lakása közelében leállított gépkocsijában elhelyezve a mozgáskorlátozott személy részére kiállított parkolási igazolványt, így annak sincs jelentősége, hogy a házkutatás során - 2017. január 18-án reggel, a díjfizetési időszak előtt - azt a gépkocsi melyik részén találták meg, az azonban leszögezhető, hogy az a gépkocsiból került elő, ezt a vádlott sem tagadta. A rendőrtanúk vallomása alapján kétséget kizáróan az is megállapítható volt, hogy az a szélvédő mögé volt kihelyezve a helyszínelés során. Fentiekre figyelemmel nincs jelentősége a védőnek e tényállás kapcsán írt azon kifogása, hogy bár több tanú állította azt, hogy a szélvédő mögött volt az igazolvány elhelyezve, azonban annak tényleges helyét a tanúk nem egybehangzóan határozták meg.

[62] Személy2 bántalmazásával kapcsolatosan (4. tényállási pont) a védő azon kifogása, hogy a sértett nem jelölt meg a környezetéből más tanút az elszenvedett sérüléseivel kapcsolatosan, mint az 1. számú tanút, nem ingatta meg a bűncselekmény kapcsán felderített bizonyítékokat, valamint az

elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését, mely a logika szabályainak mindenben megfelelt. Kellő indokát adta az elsőfokú bíróság annak, hogy a sértett sérelmére elkövetett cselekmények közül miért csak a 2018. január végi cselekmény vádlott általi elkövetését látta igazoltnak, miután a sértetti vallomást objektív bizonyíték - a sérülésekről készült látlelet - is alátámasztotta.

- [63] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Nyomon követhető és ellenőrizhető módon megindokolta, hogy a megállapított tényeket mi alapján találta bizonyítottnak, az indokolás a perrendi szabályoknak megfelelő. Mérlegelő tevékenysége nem állt ellentétben a logika szabályaival, teljeskörű volt, megalapozatlansági okot nem eredményezett, ténybeli következtetései okszerűek. A bizonyítékok mérlegelése nemcsak formailag volt szabályos, hanem annak helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség. Mindebből az is következik, hogy a felülmérlegelési tilalom értelmében, megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére. A vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének a kritikái, melyek a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban - a megalapozott tényálláshoz kötöttség és az indokolási kötelezettség teljesítése folytán - ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.
- [64] A védőnek a bizonyítás törvényessége, így a 2. tényállással kapcsolatosan a házkutatás, és lefoglalás, az 5. tényállás vonatkozásában a helyszíni szemle szabályszerűsége körében tett észrevételei kapcsán megállapítható, hogy ezen hibákkal az elsőfokú bíróság is megfelelően foglalkozott, eljárásában ezeknek a hibáknak a vizsgálatával azt igyekezett tisztázni, hogy a szabálytalanságok a bizonyítékok törvénytelen beszerzését eredményezték-e, avagy ezen pontatlanságok orvosolhatók-e. Az eljárási törvény a Be. 167. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható.
- [65] A nyomozás során elkövetett szabálysértéseknek csak abban az esetben van jelentősége, ha azok a bizonyíték kirekesztéséhez vezetnének. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésére nincs perjogi indok, tehát nem esik értékelési tilalom alá, akkor kerülhet sor a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra, azaz az egyéb bizonyítékokkal való összevetésre, a mérlegelésre és ennek eredményeként a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyíték elfogadására vagy elvetésére, valamint bizonyító erejének megállapítására, vagyis hogy az adott bizonyítási eszköz által hordozott bizonyító tény ténylegesen milyen mértékben alkalmas a bizonyítandó tény bizonyítására. Erről a bíróságnak a mérlegelő tevékenység körében kell számot adnia.
- [66] A védői fellebbezésben a lefoglalással és bűnjelkezeléssel kapcsolatban emelt kifogásokkal az elsőfokú bíróság is részletesen foglalkozott az ítélet 12-14., 18-20. oldalán. Az egyes eljárási cselekményeknél jelen lévő rendőrtanúk kihallgatásával, a beszerzett okirati bizonyítékokkal a jegyzőkönyvek pontatlanságai orvosolhatók voltak, nem érintették az eljárási cselekmények törvényes lefolytatását.
- [67] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Vádlott bűnösségére, a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése is helyes, az elsőfokú bíróság jogi érvelése a bíró gyakorlatot tükrözi.

- [68] A kábítószeres bűncselekmények minősítésével kapcsolatosan az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, miszerint nem lehetett kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a vádlott elfogását megelőzően Budapest területén kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott volna, ezáltal tévesen a cselekmények minősítése is.
- [69] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy kétséget kizáró bizonyossággal nem bizonyított, hogy a vádlott kábítószer-kereskedéssel foglalkozott volna. Ezt nem támasztották alá a vádlottól lefoglalt adathordozókról rögzített adatok, a házkutatások során lefoglalt eszközök, egyéb tárgyi bizonyítási eszközök sem. Megfelelő indokát adta annak is az elsőfokú bíróság, hogy a Toldy utcai ingatlanban lefoglalt fecskendők miért nem hozhatók kapcsolatba a kábítószer-kereskedelemmel. Személy2 vallomásának kimerítő elemzésével indokolta az elsőfokú bíróság azt, hogy vallomása miért nem volt hiteles vallomásként elfogadható. A tanú maga is azt állította, hogy a kábítószer közvetlen átadásának nem volt tanúja, egyes eseményekből levont következtetéseire alapozta, hogy kábítószer átadására került sor. A tanú által megnevezett személyeket az elsőfokú bíróság kihallgatta, amelyek alapján a tanú vélekedése, következtetései nem voltak alátámaszthatók, így a tanú vallomását az elsőfokú bíróság helyes érveléssel vetette el.
- [70] Az ügyészi érveléssel ellentétben ugyancsak alkalmatlan ennek következtében az 1. sz. tanú vallomása is arra, hogy a vádlott kereskedői tevékenységét bizonyítsa, miután neki is csak Személy2-től származó ismeretei voltak az ügyletekről, így függetlenül attól, hogy milyen kapcsolatban áll a tanúval, a neki elmondottak kapcsán is az a következtetés vonható le, amit a vallomásai értékelése alapján az elsőfokú bíróság megállapított.
- [71] A Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettét az követi el, aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik. Az egyes elkövetési magatartások vonatkozásában az 1/2007. Büntető jogegységi határozat, az 57/2007. Bk vélemény ad részletes iránymutatást.
- [72] A jelen ügyben a kábítószeres cselekmények vonatkozásában csak a lefoglalt kábítószer állt rendelkezésre bizonyítékként, azonban önmagában a kábítószer jelentős mennyiségéből nem következik egyértelműen a forgalomba hozatali szándék. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az egyes, a kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásait alátámasztó más bizonyíték nem állt rendelkezésre. Arra a tényre tekintettel, hogy a vádlott kábítószerrel tartott, az elsőfokú bíróság helyes jogi érveléssel minősítette a vádlott 2. és 5. tényállásban megállapított cselekményeit a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklása büntettének. Ugyancsak helytálló a törvényszéknek a bűncselekmények rendbeliségére vonatkozó érvelése is.
- [73] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítékezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is. A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben a kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

- [74] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor értékelhető körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények közül a két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodást a nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozat alapján annyiban pontosítja a másodfokú bíróság, hogy a vádlott a jelenleg már nagykorú, de tanulmányait folytató gyermekei tartásához járul hozzá. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által a jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények miatt kiszabott büntetés kellően biztosítja a büntetési célok megvalósulását, az szükséges, de egyúttal elegendő is e célok eléréséhez, ezért a vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére, illetve az ügyészség büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre.
- [75] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátásról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról is megfelelően rendelkezett.
- [76] Az elsőfokú bíróság a Btk. 66. §-ában foglaltaknak megfelelően megszüntette a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2016. október 17. napján jogerős 9.B.1109/2016/2. számú ítéletével egyedi azonosító jel meghamisítása büntette miatti 2 év próbára bocsátást, miután a vádlott a terhére rótt bűncselekményeket részben a próbaidő tartama alatt követte el. A vádlott bűnösségét azonban szükségtelenül állapította meg, miután azt már a korábban eljáró Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság megtette (BH2016. 51.). Probára bocsátásra a bűnösség kimondásával van lehetőség. Ezért a próbára bocsátás megszüntetése esetén a bűnösség ismételt kimondásának nincs helye, csupán a büntetés kiszabására (intézkedés alkalmazására) vonatkozóan kell rendelkezni (54/2007. BK vélemény III/3. pontja). Ennek megfelelően e bűncselekmény vonatkozásában mellőzte a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítását, és megállapította, hogy a halmazati büntetést e bűncselekmény miatt is tekinti kiszabottnak.
- [77] Személyl az 1. tényállási pontban meghatározott cselekménnyel kapcsolatosan a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 2019. április 16. napján megtartott előkészítő ülésen 82.400 forint kárának megtérítését kérte. A bejelentett polgári jogi igényről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, így azt a másodfokú bíróság pótolta. Az eljárás során az volt megállapítható, hogy az UniCredit Bank Zrt. által kiállított bankkártya az Cég3 tulajdonát képezte. A polgári jogi igényt Személyl saját nevében terjesztette elő, nem igazolta, hogy a gazdasági társaság képviselőjére jogosult, ezért az ítélet tábla a Be. 560. § (1) bekezdés j) pontja alapján a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.
- [78] Az elsőfokú bíróság a BRFK I. Kerületi Rendőrkapitányság által 01010/83/2018. bü. számon lefoglalt, a tárgynyilvántartásba 47/2018. számon bevételezett egyéb bűnjeleket a lefoglalás megszüntetése mellett törvényesen rendelte kiadni a vádlottnak, azonban a feltüntetett tételszámok elírása miatt kellett azt javítani - a 31. tételszám alatti bűnjel helyett helyesen a 30. tételszám alatti bűnjel kell a vádlottnak kiadni a lefoglalás megszüntetése mellett.
- [79] Az elsőfokú bíróság a 2017. januári lefoglalással érintett pénzüsszegek vonatkozásában megállapította, hogy a Btk. 74/A. § (2) bekezdés m) pontja alapján az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás elkövetésének ideje alatt szerzett vagyont is vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, ezért az érintett pénzüsszegekre - helyesen 226. 500 Ft-ra és 5 euróra - vagyonelkobzást rendelt el. A hivatkozott rendelkezés szerint arra a vagyonra nézve van helye vagyonelkobzásnak, amit az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele

az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. A helyszínen lefoglalt 226.500 forintot és 5 eurót kitevő pénzösszeg azonban nem tekinthető ilyennek, figyelemmel arra, hogy a vádlott keresettel, jövedelemmel rendelkezett, erre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint vagyonek Kobzásnak ezen rendelkezés alapján nem volt helye.

- [80] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint azonban vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, ezért az 1. tényállási pontban meghatározott információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás kapcsán megszerzett 81.780 Ft-ra rendelte el a vagyonek Kobzást a másodfokú bíróság. A fennmaradó 144.720 Ft, és 5 euró vonatkozásában a lefoglalást a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és a Be. 321. § (1) bekezdés szerint a vádlottnak kiadni rendelte, azonban azt a Be. 323. § (1) bekezdése alapján a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.
- [81] Az elsőfokú bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján helytállóan kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, azonban annak összegét nem pontosan határozta meg, ugyanis az a 2. tényálláshoz kapcsolódóan a szakértői vélemény elkészítésével felmerült költséget nem tartalmazza. Erre tekintettel a másodfokú bíróság javította a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összegét.
- [82] Az elsőfokú bíróság ítélete az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben törvényes.
- [83] A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a beszámításáról.
- [84] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Vádlott tényleges tartózkodási helyét pontosította.
- [85] Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.
- [86] Vádlott által a másodfokú eljárásban letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésen és a (3) bekezdés a) ponton alapul.
- [87] A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2020. november 11.

. Szalai Géza s.k. a tanács
elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. február 14. napján kelt 8.B.1160/2018/121. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.123/2020/16. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2020. november 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. november 11.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke